Tridu Pasqual - Dijous

Per FrancescX el dl., 06/04/2020 - 00:00

Ex 12,1-8.11-14
1Co 11,23-26
Jn 13,1-15

Mestre i Senyor

"Vosaltres em dieu Mestre i Senyor i feu bé de dir-ho, perquè ho soc!" Jesús és el Senyor i ho ha expressat l'evangelista en iniciar la descripció de l'escena: ***"Jesús, conscient que el Pare li havia deixat a les mans totes les coses, conscient que venia de Déu i a Déu tornava"***. I Jesús era el mestre que s'hi havia dedicat en fer-ho al llarg de tot el recorregut que havia fet pels camins, per les sinagogues, per cases i per tots els llocs per on passava.

I era el Senyor i Mestre que sempre havia estimat els seus que eren en el món i ho vol demostrar fins a quin punt els estimava. Jesús és el Senyor que estima i és el Mestre que estima.

I mostra que és el Senyor que els estima, no fent-se servir, sinó servint amb la feina dels últims d'aquest món que, entre altres serveis havien de rentar els peus al seus senyors. Jesús, el Senyor s'aixeca de taula i renta els peus als deixebles.

I ell mostra que és el Mestre que estima, fent ell mateix el que ensenya què han de fer els seus deixebles.

Poder i ensenyament

Aquesta és la manera d'exercir Jesús el seu poder, el Senyor. Aquesta és la pedagogia, la manera d'ensenyar de Jesús, el Mestre.

I aquesta manera de ser Senyor i de ser Mestre, d'exercir el poder i d'exercir el magisteri, el seu poder al servei dels altres, especialment als últims d'aquest món i la seva pedagogia viva i exemplar, sempre mogut per un inefable amor, va tenir com a resposta la seva detenció, els seus injustos judicis, la seva escandalosa condemna i la seva ignominiosa mort en creu.

I segueix dient Jesús als deixebles: ***"Si jo, que soc el Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres us els heu de rentar els uns a altres"***. Aquest ha de ser la missió, que com a Mestre i Senyor, els hi encomana. I no hem d'oblidar ni passar per alt que aquesta missió els hi encomana en el marc d'un sopar, com a signe de comunió amb Ell i comunió entre els deixebles, i que vol que l'anem repetint com a memorial seu.

Pa i Vi

I no és una missió que l' hagin de fer sols. Ell, no solament, els hi vol acompanyar. Ell es fa aliment i beguda en el pa i el vi, perquè, menjant-lo i bevent-lo, pugui se Ell mateix qui els mogui a portar a terme la missió de servei en el món.

Avui, nosaltres, després de vint segles, seguim reunint-nos entorn d'una taula, aquest any virtualment, i repetirem el gest de Jesús de partir i compartir el seu pa i el seu vi, cos i sang, Ell mateix, perquè ens sentim moguts i il·lusionats a continuar la missió de servei als homes i dones del nostre entorn. Com a bon Mestre i Senyor segueix amb nosaltres, perquè no defallim en la missió, encara que sovint el nostre servei no sigui agraït, no en veiem els efecte, no siguem compresos i, fins i tot, objecte de silenci, de burla, d'entrebanc i de persecució.

En esperit

En les actuals circumstàncies, com hem insinuat, la immensa majoria de cristians es veuen obligats a participar del pa i el vi ***"en esperit"***, però no per això deixaran de fer-se present el Senyor, tot rebent la seva força, el seu consol, el seu amor. Tant de bo aviat hi puguin participar presencialment!

I admirem i agraïm tants i tants servidors de tants i tants malalts, que repeteixen, en siguin conscients o no, els gest de servei de Jesús.

ETIQUETES
SENYOR MESTRE PODER SERVEI AMOR